

Faili Meçhuller: Neden ve Niçin?

Kemalist ideoloji esaslarına bağlı, ilerici, toplumcu ve devrimci sistem yeniden inşa edilmelidir. Yoksa harami ve canilerin verdiği acı ve sömürüler "bertaraf" edilemez. Her biri birer değer olan "namus erbabı" da cesaretlerine karşın, "namussuz" düzenin saldırısından kurtulamaz.

ERTUĞRUL KAZANCI Eğitimci/Hukukçu

Günümüzdeki Türkiye'de hâlâ ortaya çıkarılmamış siyasal katliamların yıllara dayalı ağırlıkları vardır. İnsan hakları ihlalleri ve "iade-i muhakemeler" gerektiren adil yargı özlemleri dile getirilmektedir. Sömürü ve yolsuzlukların diz boyuna çıktığı manzara da ortadadır. Kısacası, halka düşman bir düzen aşılamamıştır.

Kamuya zararlı totaliter payandalı liberalizm, her karışıklığa kol atar. "Bir lokma, bir hırka" tuzağını teşhir ederek haksızlıklara karşı dikilenler de çilelerden kurtulamazlar. İşte memleketimizin gerçeği budur. Eğer bir ülkede ideal devlet işleyişi yoksa cinayetlerden talancılıklara kadar tüm kötülöklere gizemli şallar atılır. Gizemli şalların rüzgârı da kapitalizmin tutucu, şoven, teokratik hurafe ve safsatalarıyla, yolsuzluklarından kuvvet alır.

Türkiye'de halk egemenliği esas alınarak kurulan Cumhuriyete duyulan saygınlık, saydamlığı yeğlemesi ve karanlık işleri dışlamasından ileri gelir. Türkiye Cumhuriyeti'ni sadece halkın kendisi yönetmiştir. Devrimci felsefe, içli-dışlı "eşkıyayı" ulusumuzu ilgilendiren konulara yanaştırmamıştır. Rejim, örtülü eylemlerden "medet" ummamış, "devlet sırrı" safsatası ardına hiç gizlenmemiştir. Her şey apaçık yürütülerek suç ve ceza işleyişinde kamuoyu bilgilendirilmiştir.

Yergiler yöneltilen "Ebedi ve Milli Şef'ler" nitelemeli dönemlerde ne toplumsal güvensizlik, ne faili meçhuller ve ne de hesabı sorulmamış talancılıklar vardır. Kalkınmayı amaçlamış demokratik bir ülkedeki insanların yaşamlarından çekilen fotoğraf ve filmlerinden mutluluklar yansımaktadır. Atatürk'ün deyişiyle: "Türkiye

Uğur Mumcu

Cumhuriyeti'ni kuran halk" yani ulus, gurur içindedir.

"Kemalist" devlet işleyişine bir göz atınız. Hiçbir faili meçhul hal, bir tek gizlide kalmış siyasal cinayet var mıdır? Bunun yanı sıra, devlet yönetimindeki yolsuzluk "şaipleri" de meçhulde kalmamış, üstleri

kapatılmamıştır.

Sonrası

Siyasal cinayetlerden yolsuzluklara kadar her türlü sorunun ülkemizin başına güller gibi yağmasındaki sorumluluk, 1950'ler sonrasınıdır. Atatürk devrim ve ilkeleri,

"Bizi yutmak isteyen kapitalizm ve bizi mahvetmek isteyen emperyalizmle" yer değiştirmiştir. İktidarlar ayırıcı, çıkarıcı ve ezici odaklara bağlıdır. "Tam bağımsızlık" ve halkçı-devletçi ekonomi terk edilmiştir.

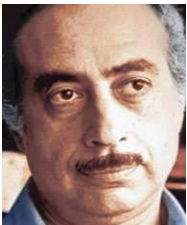
ABD'nin CIA, İngiltere'nin MI6 örgütleri eliyle dünyada örgütlenen gizli kurumlar, Türkiye'de de konuşlanarak cirit atmaya başlamışlardır. Çünkü "dost ve müttelik" tanımlanan bir ülke, iktidarlar eliyle onlara kucak açmıştır. 1946 yılından bu tarafa 50'den

fazla devlette hükümet darbesi ve 25 dolayındaki ülkede işgal yapanlar, daima yeraltı örgütlerinin kaos organizesiyle yola çıkmışlardır. Ayrıca Türkiye, çokuluslu şirketlerin yağmaladığı açık pazar konumuna düşmüştür.

Ülkelerdeki devrimci aydınlarla uğraşma işi, işte bu organizasyonudur. İlerici ve toplumcu her adım ve atılımın öncüleri hedef tahtası farz edilmiştir.

Ahmet Taner Kışlalı

Abdi İpekçi

"Mc Carthy" kafasıyla iş gören yerli ve yabancı silahlı köstebekler, devlete güveni sarsmışlardır.

İnönü 1961-65 yıllarını kapsayan son başbakanlığında, ABD finanslı ve karanlık işlevli Özel Harp Dairesi'ni bütçe araştırmasıyla "Bir talimat veriyorum. 5 dakika sonra ABD elçisi, bilgili olarak karşıma dikiliyor. Ben devleti böyle bırakmamıştım" derken, devletin geldiği durumu işaret etmektedir. "Yeni bir dünya kurulur, Türkiye de o dünya içinde yerini bulur" yaklaşımındaki İnönü'nün, dış ve iç gerici-tutucu işbirlikçiler eliyle 1965'te güvenoyu alamayıp iktidardan düşürüldüğü de belleklerdedir.

Derin yapılanmalar

Sonraki yıllarda işbirlikçi derin yapılanmalar yeniden güçlenmiştir. Faili meçhullerdeki dış bağlamı ve iç organizeli etmenlere zamanla akıl erdirilmiştir. Devleti eşkıya ile el ele tutuşturma politikalarına en yalın bir örnek "Susurluk" olayı değil midir? Nicesinin

"devlet adına görevlendirildiği" öyküleri üst üste deşifre olmamış mıdır? 1974 yılında Başbakan Ecevit'in "Özel daireyi, Org. Semih Sancar'dan duydum" demesi de ayrı bir ilginçliktir.

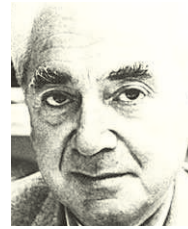
Devletin görev ve sorumluluğu yurttaşın dirliğini koruyup, kollamaktır. Saygın bir siyasal

iktidar, kamu düzenine kastedenleri arar, bulur ve cezalandırır. Ama ülkemizde İpekçi, Mumcu, Kışlalı, Aksoy, Uçok, Hablemitoğlu, Türkler, Dursun, Köksal, Karafakioğlu, Okkan, Doğanay, Emeç, Öz, Cömert, Kutlar, Özkan ve diğerlerine ilişkin faili meçhuller aydınlanabilmiş midir? Eşref

Bitlis konusu ne olmuştur? Cavit Orhan Tütengil'in yargıdaki yitik dosyası nerededir?

Sonuç

Kemalist ideoloji esaslarına bağlı, ilerici, toplumcu ve devrimci sistem yeniden inşa edilmelidir. Yoksa harami ve canilerin verdiği acı ve sömürüler "bertaraf" edilemez. Her biri birer değer olan "namus erbabı" da cesaretlerine karşın, "namussuz" düzenin saldırısından kurtulamaz.

Muammer Aksoy

Bahriye Uçok